

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Kallundborgs Krønike, eller Censurens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711879584/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Du har jo Støvler aldrig staalet!
„Du er jo hidtil ikke hængt, min Deer!“ —

„Ja gammel hid, og gammel her,
„Den skal,“ saa bandte han, „paa Baalet!
„Du dig kun lidt forstaaer paa slige Ting;
„Jeg seer en smule dybere; jeg veed
„Som Dommer, som Jurist, om sligt Besked:
„Han mener mig med hele Magistraten;
„Jeg rigtig nok engang har hængt en Tyn;
„Trods ham, og al hans skammelige Praten,
„Jeg kunde hænge slige syv,
„Og, hvis jeg havde ham saa sandt i Fælde,
„Ham selv i Midten, om det skulde gælde.
„Hvem anden mener han vel med den Mær,
„Som kom imellem nogle Heie
„Med guldredt, eller brunredt Skjort og Troie,
„Og gyldenstyffes Hue noget nær,
„Hvem anden vel end dig? Til Punkt og Puffe
„Han dig har malt, min lille Fikke!
„Hvem gaaer med gyldenstyffes Huer nu,
„Med røde Damast-Troier, uden du?
„Og, troe mig! med den forte, det er reent,
„Som han beskriver saa confus,
„Han har vor ældste Søn, vor Petrus meent,
„Som røg forgangen af med Nucleus.“ —

„Ja“, sagde hun, „nu synes mig, min Peder!
„At jeg begriber, du har Ret.
„J Mænd dog alting fatte kan saa let;
„Hvor er vi Koner dog kun faar mod Eder!“ —

„Desuden“, blev han ved, „jeg længe har
„Mig ærgret over det fordonnte Dæsen,

„At kunne trykke frit i hvad det var —
„Hvad kommer der vel ud af al den Eeßen?
„En Skræder kan jo blive nok saa klog
„Som jeg; kan mænſtre mig og hele Staten;
„Kan trodſe mig, og hele Magiſtraten,
„Ved Hielp af en og anden lumpen Bog!
„Spørg kun Herr Morten! han med mig vil ſande!
„Jeg lidt har hørt ham Bøger at forbande:
„Han ſiger: det er lutter Satans Kraam!
„Studeringer er blot for Folk ſom ham,
„Der kan ſin Hieme ſyre ſelv og raade,
„Og ved med Penſningen at holde Maade —
„Og overalt — hvad Krøniken iſær
„Betræffer, ſig en Bog er ikke værd,
„At være mere til, om ei for andet,
„Fordi den mig har ſkilt i Dag
„Ved Middagsſønnen — blot for denne Sag
„Den være ſkal til evig Tid forbandet!“

Endnu før Solens Nedgang blev ſendt Bud
Til Præſten, ſom var stærk Jeſot i Sagen;
Og under megen Raſlen, Knittren, Bragen,
Blev Krøniken opofret Ildens Gud.
Med al Heitidelighed dette Væſen
I Borgemeſter-Gaarden foregik:
De tvende Byens Fædre ſtod og ſaac
Med megen patriotiſk Fryd derpaa,
Mens Regen af den brændende Krønik,
Satyriſk ſelv i Dedens Dieblit,
Dem begge to ſtaf ondſkabsfuld i Næſen.

Den næſte Dag kom en Forordning ud:
„At alle Exemplarerne af ſamme
Opofres ſkulde Hevnens vrede flamme,